

bivalstvo je ob zmagoslavnem vходу generala Franca predrla vojaške vrste in je poljubljalo nacionalne vojake. Zvečer po zasedbi je izdal general Franco proglas na

narod, v katerem poziva k skupnemu delu za osvobodeno Španijo.

Barcelona bo glavno mesto nacionalne Španije.

Kako pišejo ...

Slavospev svobodomiselnosti. »Jutro« (27. januarja) je zapelo po »Sokolskem glasniku« slavospev svobodomiselnosti, ki jo je sprožila francoska revolucija s svojimi liberalnimi nauki in brez katere bi baje naš narod ne imel niti polovice tega, kar danes uživa. Val svobodomiselnosti, to je treba proti povečevanju laži-svobodomiselnosti resnici na ljubo poudariti, je zajel tudi nemštvo bivše Avstrije. Zgodovina na spričuje, da ni bilo bolj strupenega in v svoji zagrizenosti bolj dosledno delujočega sovražnika slovenskega naroda in njegovih narodnih pravic, kot je bilo nemško nacionalno svobodomiselstvo. Kako je torej moglo biti svobodomiselstvo rešilno za naš narod? »Jutrova« zmedena logika se stopnjuje v tej-le trditvi: »Zlasti Slovenija bi še dolgo živela v strahotah Metternich-Sušteršičeve reakcije, če ne bi svobodoljubni in demokratski duh vzgojil novih nacionalnih pokolenj.« Torej Metternich-Sušteršičeva nazadnjaška kompanija! Kdaj je deloval Metternich? Bil je vodilni avstrijski državnik v tej državi v 1. polovici 19. stoletja, strmoglavljen po revoluciji leta 1848, umrl leta 1859. Sušteršič pa je bil slovenski poslanec v sedanjem 20. stoletju. In vendar ju svobodomiselni modrijan spravlja skupaj kot kompanjona nazadnjaštva! Z logiko so liberalci vedno navzkriž.

»Kmetijski list« (25. januarja) piše: »Prepusimo vprašanja onostranstva tistim, ki so po izobrazbi in poklicu izbrani, da jih rešujejo, mi pa ostanimo na tleh, iz katerih živimo.« Laži-svobodomiselno kmetijsko glasilo proglašja s tem neko nasprotnost med to- in onostranstvom, med življenjem na tem in na onem svetu. To de-

lajo vsi, ki se onostranstva, življenja onstran groba bojijo. Po krščanskem nauku in prepričanju je onostransko življenje plačilo, odnosno kazen za način življenja na tem svetu. Ako pa to osnovno krščansko resnico propovedujejo in zabičujejo za vsa področja tostranskega življenja tisti, ki so po izobrazbi in poklicu izbrani, da rešujejo vprašanja onostranstva, jih laži-svobodomiselnost in naprednjaki psujejo kot klerikalce. Laži-svobodomiselna doslednost in hinavščina!

Trkajte se na prsi! Celjska »Nova doba« (27. januarja) tako-le deklamira v oddelku »Politika«: »Pri nas se ne čuva dostojanstvo človeka, ne spoštuje se pošteno prepričanje drugega. Ostala je samo še surova sila, laž in kleveta, ki ruši vsako moralo.« Te ugotovitve, ki jih JNS list imenuje »dragocene«, veljajo v polni meri za dobo JNS diktature nad slovenskim ljudstvom. Nikdar ni bilo dostojanstvo slovenskega človeka tako pogaženo, nikdar se ni prepričanje drugega manj spoštovalo, nikdar ni tako strahovito vladala surova sila, laž in kleveta, ko v dobi JNS strahovlade. Mesto teatraličnega deklamiranja bi bilo za JNSarje potrebno, da se spokorno trkajo na prsi.

Rojstva padajo. S tem žalostnim pojavom sodobnosti, ki se javlja žalibog že tudi med slovenskim narodom, se peča tudi »Kmetijski list« ter izoblikuje svoje modro-

Jeli potrebno

neprisilano opozarjati na »Bayer«-jev križ na Aspirin-tabletah? Pač, kajli vedno znova se pojavljajo palvorbe z nakano, okoristiti se s svetovnim slovesom Aspirin tablet.

ASPIRIN

TABLETE

Oglas reg. pod 5. brojem 32608 od 8. XI. 1938.

vanje v to-le sodbo: »Tudi jaz kot razsodnik z vsemi štirimi potrdim, da je kriva padanju rojstev samo beda, beda in nič drugega kot beda.« Liberalni kmetijski Pavliha najbrž nosi barvana očala in ne vidi stvari, kakor so v resnici. Če bi imel normalne oči, bi videl, da imajo siromaki navadno največ otrok. Beda torej ni kriva padanja rojstev, marveč moralna pokvarjenost, ki samo hlasta po uživanju. To dejstvo, ki je izpričano po opazovanju razmer, potrjuje za Hrvaško »Hrvatski dnevnik«, glasilo bivše Hrvatske seljačke stranke. S tem je glavno Mačkovo glasilo slovenske mačkovce kresnilo po lažnivih ustih.

Po krščanskem svetu

Jugoslovanski škofje so bili pretekli teden zbrani v Zagrebu, da se posvetujejo o važnih stvareh, ki se tičejo vere in cerkve.

Spričo dejstva, da vedno bolj propada družinsko življenje, so škofje sestavili posebno poslanico, ki bo vernikom prebrana v

Telefon po dnu Sredozemskega morja

Italijanska vlada hoče svojo afriško posest čim tesneje navezati na italijanski polotok. V ta namen pripravlja direktno telefonsko zvezo z Afriko in to potom podmorskega kabla, ki bo položen po dnu Sredozemskega morja in bo najdaljši tovrstni kabel na svetu (po dnu Atlantskega oceana in drugih morij tečejo brzojavni kabli). Kabel se bo začel v Tripolisu na otoku Pandeluza, oprl se bo na že močno utrjeni otok Pantelleria, od koder bo šel na Sicilijo, kjer se bo v pristanišču Port Empedocle združil z že obstoječo italijansko telefonsko mrežo. Dostoj je bil najdaljši podmorski telefonski kabel med Avstralijo in Tasmanijo, ki je dolg 310 km. Italijan-

V mrežah greha

»O, z njo se ne da kar tako začeti,« je samozavestno odvrnil Štefan. »Nina je prava dama. Celo klavir ima.«

»Jaz sem jo pa smatral za lahkoživko, ki se vsakemu obesi na vrat... Sedaj pa mir! Delovodja prihaja.«

Res je prihajal delovodja in je grdo zmerjal nekoga delavca, ki mu je ves pobit sledil. Ko sta odšla, se je Peter obrnil za njima. Jezno je zasikal:

»Kmalu bomo osnovali strokovno organizacijo in potem ta prasce ne bo več kričal nad nami!«

»In kdo jo bo osnoval?«

»Ti in jaz in — vsi!«

»In veš, kaj se bo potem zgodilo s teboj? Jaz sem že dalje časa tu ko ti in vem. Delovodja bo lepega dne zvedel za to, da govoriš o strokovni organizaciji. Izdal te bo ravnatelju, ravnatelj pa lastniku tovarne. In lastnik te vpiše v tako zvano črno knjigo. Kmalu nato boš frčal iz tovarne. Seveda bodo navedli kak primeren vzrok. Ti boš iskal drugod delo. A povsod bodo imeli prepis črne knjige. Preden ti bodo dali zaposlitev, bodo pogledali v črno knjigo in potem rekli: obžalujemo, a nimamo praznega mesta. Tako je, dragi moj Peter. Četudi boš umiral od gladi, se te ne bodo usmilili. Zato pa raje pusti strokovno organizacijo pri miru!«

Petrove oči so se bliskale od jeze.

»A tako! A sedaj jaz povem, kaj se bo zgodilo.

4 Če ne bodo pustili, da bi se organizirali, jim bo še bolj trda predla. Pred nekaj dnevi sem bil na delavskem zborovanju. Tam je govornik povedal, kaj se bo zgodilo s temi svinjami, ko bo delavstvo dobilo oblast v roke. Hiše jim bomo zažigali, njih pa povsili. Potem bo ves njihov denar — naš.«

Štefan se je za hip zamislil, potem pa odvrnil: »Neumnosti govoriš! Ali misliš, da bodo vojaki in stražniki prekrižanih rok gledali vaše početje?«

»Tudi oni bodo na naši strani,« je hlastno odvrnil Peter. »Saj so tudi oni delavci, ali ne?«

»In kdo bo potem naročal delavcem, kaj naj delajo? Morda tisti tvoj govornik, ali celo ti? In kaj bo, če tudi ti postaneš tak prasce kakor so sedanji tovarnarji? Hm?«

Peter je s tem pokazal svoje zaničevanje nad tem sklepanjem, da je debelo pljunil.

»Tako!« je rekel zaničljivo. »Ti si torej zadovoljen s svojim položajem. Po tvojem mnenju se tu v tovarni vse vrši v najlepšem redu. Ti imaš rad svoje mesto!«

»Seveda! Zelo rad imam to zlato, sladko, umazano ječo! To je še hujše od ječe.«

Peter ga je začudeno gledal.

»Zakaj potem govoriš tako hladnokrvno?«

Štefan je ustavil stroj in se sklonil nadenj, kakor da bi hotel kaj popravljati.

»Peter, resnico ti bom povedal. Radi tega se ne razburjam kakor ti, ker ne nameravam dolgo ostati tukaj.«

cerkvah. V razpravi so tudi bila prosvetna vprašanja, osobito šolske zadeve, pa tudi vsa druga vprašanja, ki zanimajo katoliško cerkev in ki so v njih škofje storili primerne sklepe. Škofovske konference so bile napolnjene s plodovitim delom.

Počenjanje čeških svobodomislecev. Ravnanje laži-svobodomislecev poznamo iz opazovanja slovenskega dela te mednarodne organizacije, ki mu komandira framašonska loža. Slovensko svobodomislestvo je zrastle večinoma na steblih češkega, saj so glavni propagatorji liberalistične in naprednjaške misli med Slovenci bili učenci Masaryka in njemu sličnih čeških duhov. Da ni mogel slovenski liberalizem razviti svojega programa do zadnjih posledic, je preprečilo naše ljudstvo, ki je pravočasno spregledalo njegove nakane ter onemogočilo njih izvršitev. Češki svobodomisleci pa so porabili, boljše izrabili ustanovitev lastne češkoslovaške države v izvajanje svojega programa. Kaj je to pomenjalo za krščansko družino, šolo in vzgojo mladine, je nedavno odkrito in odločno povedal najpristojnejši činitelj, praški nadškof kardinal dr. Kašpar. V svojem govoru ob posvetitvi nove češke dekliške gimnazije v Pragi, ki jo vodijo uršulinke, je rekel med drugim: »Po prevratu, ko se je pri nas vse odvrnilo od Boga, se je na ukaz naše družbe začelo z razkristjanjevanjem in laiziranjem tako pri zakonu in družini, kot pri mladini in šoli. Odpravili so tudi cerkveni pokop in ga spremenili v sežiganje. Teda je prenehal tudi »Veni, Sancte Spiritus« (Pridi, Sveti Duh), prenehal »Te Deum«. Otroci niso več vodili v cerkve, iz šol so odstranili križe, pouk verouka je bil otežkočen. Šol niso več blagoslavljali, toda zato so se napolnjevale kaznilnice z mladostnimi zločinci. Gorje, če se ljudstvo ne povrne k Bogu...«

Štrašne številke. Čim bolj očiščujejo španski nacionalisti svojo domovino republikansko-komunistične divjaške strahovlade, tem več dokazov prihaja na dan o strahovitih zločinih anarhistično-komuni-

stične druhal. Ob koncu leta 1938 je vatikanski list »Osservatore Romano« objavil stvarne podatke o zlodejstvih komunističnih barbarov v nekaterih španskih pokrajinah. V pokrajini Santander je bilo umorjenih 156 duhovnikov, v pokrajini Oviedo 119. V teh dveh pokrajinah je bilo uničenih več ko 200 cerkva, v pokrajini Huesca pa 400. V škofiji Saragosa so boljše vilki zavzeli samo 176 župnij; v teh so porušili ali storili nerabne vse cerkve, umorili so 76 duhovnikov, o 40 pa se ne ve, kje so. V vseh tistih krajih Katalonije in pokrajine Castellon, ki so jih zdaj osvojili nacionalisti, ni bila niti ena cerkev nedotaknjena; vse so komunisti pred odhodom ali z dinamitom porušili ali drugače oskrunili. V Španiji je 37 škofij, ki so bile pod oblastjo boljše vilkov, deloma so še zdaj. Tu je bilo cerkva, kapel in samostanov skupno 26.000. Od teh jih je več ko 17.000 porušeni ali zažgani, torej več ko 70%. Na otoku Minoriki, ki ima 40.000 prebivalcev, je bilo ubitih 38% vseh duhovni-

kov in redovnikov. V mestu Tarragoni, ki so jo nedavno osvojili nacionalisti, so ob začetku vojne komunisti zaprli 13.000 oseb, od teh so 350 že v nekaj dneh postrelili, v naslednjih mesecih pa še več. Vsega skupaj je bilo v Tarragoni pomorenih nad 1500 ljudi. Divjanje komunistične druhal v Španiji spominja na grozovita zlodejstva Timurjevih Mongolov v 14. stoletju.

Komunist kot domoljub. V južni Franciji izhaja revija (list), ki jo izdaja francoski pisatelj Jean Giono, kateri je eden izmed vrhovnih voditeljev komunistične stranke. V svojem listu objavlja Jean Giono ta-le razgovor med seboj in neko ženo. On: »Edina zmaga je življenje.« Ona: »Kaj pa takrat, če nas Nemčija napade? Kaj naj takrat storimo?« On: »Odpovedati moramo službo vojni. Ako nas Nemčija napade, kaj bi se nam moglo hujšega zgoditi, kakor da bi morali postati Nemci? Kar se mene tiče, sem rajši živ Nemec, kot pa mrtev Francoz. Mussolini je sicer rekel, da je boljše en dan preživeti kot lev, kakor sto let kot ovca. Jaz pa rečem, da rajši živim sto let kot ovca, kakor en dan kot lev.« Takšen je komunističen patriotizem. Ni čuda, da je Francija zadnji čas v mednarodnem življenju tako oslabela, če pa je v njej imel marksistični socializem in komunizem tako važno besedo!

Novice

Osebnosti

Imenovanje. Škof dr. Ivan Tomažič je imenoval za duhovnega svetnika g. Mirka Ratej, predsednika Zveze bojetnikov, bivšega vojnega kurata in dolgoletnega kateheta v Trbovljah. K zaslužnemu imenovanju naše častitke!

70 letnica vzornega šolskega upravitelja. V Podčetrtku ob Sotli je obhajal sredi minulega tedna 70 letnico g. Franc Lovrec,

upokojeni šolski upravitelj. G. jubilar je vzor pravega krščanskega vzgojitelja mladine in se je veselil kot učitelj na vseh službenih mestih najlepših uspehov. Krepkemu ter čilemu 70 letniku častita »Slov. gospodar« z željo, da bi ostal ohranjen v Podčetrtku do skrajnih mej človeškega življenja!

Štoperski g. župnik umrl. V Stopercih pri Rogatcu je preminul g. Alojzij Pihler, tamošnji dolgoletni župnik. Rodil se je dne

»In kam boš šel? Morda k mornarici?«
»Ne! Hvala za norčevanje! Vem za boljši izhod. Ponoči nisem n. gel zaspali. Razmišljal sem. Spomnil sem se na to, koliko velikih, bogatih ljudi je prav tako začelo svojo življenjsko pot ko ti in jaz. Kako so prišli do bogastva? Srečo so imeli. Po naključju so iznašli kako novo stvar. Tako sem mislil, da bom tudi jaz iznašel kaj novega.«

Peter je spet pljunil.

»Ti? Saj še dobro čitati ne znaš!«

»Nič ne de!« je mirno odvrnil Štefan. »K iznajdbam ni potrebna velika načitanost. Pred dnevi sem čital o nekem fantiču, ki je iznašel jadralno letalo in je z njim preletel precej široko reko.«

»No in kako korist ima kdo od tega?«

»Ko bo izpopolnil svoje letalo, bo mogel z njim preleteti tudi velike daljave.«

»Sinko, tisti gospod iznajditelj je norec s teboj vred.«

»Pusti ga pri miru! Jaz bom kako bolj praktično stvar iznašel. Morda kak tiskarski stroj na električni pogon.«

Ko je videl začudenje in malovernost v Petrovih očeh, je nadaljeval:

»Sicer pa tudi druga pota vodijo k uspehu. Slišal sem tudi o takih, ki so s svojimi prihranki igrali na borzi in preden so se prav zavedli, kaj delajo, so postali milijonarji. In koliko revežev, podobnih tebi in meni, se je povzpelo v Ameriki na najvišja mesta!«

Štefan je utihnil, ker se je spet bližal delovodja. Razgovor se pa tudi pozneje ni nadaljeval.

Popoldan je počasi mineval... Dolgočasno enoličnost je prekinil prihod blagajnika, ki je šel od delavca do delavca in vsakemu izročil rumen zavitek.

»Hvala Bogu!« je vzdihnil Štefan. »Denar sedaj že imam!«

Odprl je zavitek. V njem so bili trije petdolarski bankovci in en poldolarski srebrnik. Priložen je bil listek s pripombo: »Petdeset centov odtegljaja radi zamude v petek jutraj.« Za petminutno zamudo so odtegnili petdeset centov. Ob drugih prilikah bi se radi tega jezil, sedaj se niti zmenil ni za to. Samo na Nino je mislil.

Naposled je ura odbila šest. Kar tekel je domov.

Doma se je obril, umil, lepo počesal in skrbno oblekel. Nato je povečerjal.

Ob pol osmih se je odpravil od doma.

»Kam greš?« ga je vprašala mati nejevoljno.

»Ven. Sestanek imam.«

»Jutri je velika noč, ne pozabi na to!«

»O, ne bom pozabil!«

»H kateri maši boš šel?«

»Mislim, da k pozni.«

»Torej ne boš šel z menoj k svetemu obhajilu pri rani maši?«

»Enkrat bi rad nekoliko dlje spal,« je odvrnil Štefan, a ko je videl materino razočaranje, je dodal:

»Če bom pravočasno šel spat, potem bom šel z vami.«

ski kabel pa bo dolg okrog 700 km in bo do konca prihodnjega leta dogotovljen. Kako pomembna bo ta zveza, vedo prav dobro — Angleži.

*

Kaznovano praznoverje

V občini Subocetateji v Romuniji je razsajala v minulem poletju živalska kužna bolezen, ki je pobrala mnogo krav in konj. Praznoverno prebivalstvo je bilo prepričano, da povzroča nesrečo kalčna čarovnica in je zato ponoči odprlo tri grobove, v katere so bili malo prej pokopani tri stare kmetice. Kmetje so truplom z vilami prebodli srca in so trupla nato na pokopališču sežgali. Sedaj jih je sodna oblast pozvala na odgovor in je tri glavne krivce obsodila na daljšo ječo.

18. junija 1880 v Ptuj, kjer je študiral gimnazijo. Mašniško posvečenje je prejel leta 1907. Kaplanoval je v celovski in naši škofiji, dokler ni postal leta 1927 v Stopercih župnik in je tam tudi mnogo prezgodaj umrl. Blagega gospoda, ki se je Stoperčanom priljubil, so pokopali zadnjo soboto v Stopercih. Rajnemu gospodu župniku bodo ohranili nad deset let v dušno skrb mu zaupani Stoperčani trajen in v pobožnih molitvah hvaležen spomin.

Nesreče

Most se podrl pod težo tovornega avtomobila. Pod hribom pred Mariborskim otokom na državni cesti Maribor—Kamnica se je porušil pod težo tovornega avtomobila most, ki je bil lesen in ves preperel. Most so začeli popravljati in lastnik gramoznice Sušec je vozil s težkim tovornim avtomobilom gramoz. Ko je bila polovica avtomobila preko mostu, se je most zrušil, avto je padel z zadnjim delom v potok in se postavil po koncu. K sreči se ni zgodilo šoferju nič hudega. Takoj so prihiteli delavci, ki so pomagali avtomobilu iz težavnega položaja. Radi nujne zgradbe novega mostu se je vršil promet nekaj časa po cesti skozi vas Kamnica.

Stružnica smrtonovarno poškodovala delavca. V tovarni »Kovina« na Teznu pri Mariboru je bil zaposlen 26 letni strugar Fr. Pavko iz Gorice pri Pragerskem. Ko je bila stružnica v pogonu, se je utrgalo jermenje in zgrabilo v bližini zaposlene-

»NEDELJA« IZPLAČALA 1000 din ZAVAROVALNINE!

Adam Ornik, Sv. Urban pri Ptuj, je bil celoletni naročnik »Nedelje«. Nesreča pa se mu je zgodila, padel je po visokih kamenitih stopnicah, pretresel si je možgane in umrl. »Nedelja« nam je izplačala zavarovalnino 1000 din. Vsem priporočamo, da se naročijo celoletno na »Nedeljo«.

Martin Ornik,
Sv. Urban pri Ptuj.

»Ali greš na ples?«
»Morda. Gotovo ne vem. Šele včeraj sem spoznal tisto dekle in ne vem, kam bo hotela iti.«
»Štefan, kdo je to dekle?«
»Nina Mateskas. Zelo fino dekle. Klavirske ure daje.«

»Po imenu sodim, da je Litvanka.«
»Da!«
»Ali nimaš dovolj poljskih deklet?«
»Saj ste tudi vi Litvanca poročili!«

Na to ni mogla odgovoriti. Štefan se je zmago-slavno nasmehnil. Mater je priliznjeno pobožal. Preden je odšel, se je spomnil na denar. V žep je segel in dal materi dva bankovca, tretjega pa je dal nazaj. Mati je denar vedno z veseljem sprejela, sedaj pa hladno, skoraj jezno.

»Pozneje še se bova videla,« je dejal Štefan in žvižgaje odšel.

Čez četrte ure je bil pri mostu. Ni se še prav razgledal, ko se je v senci bližnjega drevesa nekdo zganil. Šel je proti drevesu.

»Nina, ali ste vi?« je vprašal polglasno.
Najprej ni dobil odgovora. Potem se je pa za-slišal pritajen smeh, čez čas pa deklinski glas:

»Kaj ste pa mislili, kdo bi bil?«

Štefan se je tresel. Nina ga je s svojim mehkim glasom in lepo obleko tako zmedla, da si ni upal govoriti. Zdelo se mu je, da ni vreden te deklice.

»No, ali boste ves večer stali in me občudovali?« je vprašala Nina nekam ostro.

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz!
Zato se Vam ni treba
bati tudi najslabšega
vremena, če ste si po-
prej namazali kožo z
Niveo. Zakaj samo
Nivea vsebuje Eu-
cerit, edino okrepe-
valno sredstvo za kožo.

ga Pavka, katerega je treščilo s tako silo na tla, da je obležal s prebito lobanjo in z nevarnimi opeklinami, ker so bili jermenji razbeljeni od pogona. Nezvestnega Pavka so prepeljali v resnem stanju v mariborsko bolnišnico.

Huda nesreča hlapca. Na Pobrežju pri Mariboru je brcnil pri vpreganju konj 30 let starega hlapca A. Zaničiča. Udarec v glavo je bil tako hud, da je Zaničiču počila lobanja in so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico v nezvestnem stanju.

Z zlomljeno hrbtenico v bolnišnico. V celjsko bolnišnico so pripeljali z zlomljeno hrbtenico 31 letnega Franca Jelen iz Sevnika pri Sv. Andražu pri Velenju. Jelen je padel s podstrešja v hlev.

Sreča v resreči. Tovorni avto, last nekega podjetnika v Kranju, je pripeljal tovor hmelovk iz Mengša proti Radomlju. Preden je prevozil čez most, so se začele

radi osemtonske teže pod njim lomiti most-nice. Prednji del avtomobila je srečno dosegel cesto, zadnji je obvisel med nosilci mosta. Pri roki je bil takoj cestar, ki je s pomočjo sosedov in dvigal premenjal most-nice in je bil most v štirih urah sposoben za promet. Škoda na avtomobilu znaša 12 tisoč dinarjev. Sreča v nesreči je, da je bila Bistrica v navadnem vodnem stanju in so bila s tem omogočena hitra rešilna dela.

Železničar ob roko. Na progi od Jesenic proti Podrošci se je dne 26. januarja zvečer zgodila prometna nesreča. 27 letni železniški kretnik Janez Bergant iz Zgornje Dobrave po odhodu večernega vlaka stopil na tir, da obrne kretnico, ker se je bližal vlak s Hrušice. Bergant je bil brez luči in tako zatopljen v svoje delo, da ni opazil prihajajočega vlaka, katerega lokomotiva ga je podrla in mu skoraj do kraja

»Vedno bi vas gledal. Nina, začaran sem.«
Nina se je zvonko zasmejala.
»Kam bova šla?« je nadaljeval Štefan. »V gledališče ali kino?«

»Ne. Danes ne,« je odgovorila Nina. »Morda v deževnem vremenu, ko ne bo zvezd.«

»Ali bi hoteli plesati?«
»Morda pozneje. Sedaj mi ni za ples.«
»Nina, kamor koli hočete iti, bom z veseljem šel z vami.«

»Pojdiva na sprehod! Danes je tako lep večer.«
Počasi sta šla proti severu, ven iz mesta. Štefanovo srce je naglo utripalo. Vedel je, kam bosta šla.

»Lepo mesto vam bom pokazal,« je dejal in se oprijel dekletove roke.

»Ne smete!« ga je zavrnila Nina.
»Včeraj zvečer ste...«

»To je že zdavnaj bilo. Danes že nisem to, kar sem bila sinoči. Tudi vi niste isti. Sinoči sem mislila, da vas poznam. A sedaj vidim, da sem se motila.«

Fanta so dekletove besede jezile, ko je mislil, da se je ali sinoči igrala z njim ali pa se sedaj hoče igrati. Sklenil je, da se bo premagal in bo hladen, da ne bo mislila, da ga bo kar tako ujela.

Počasi sta šla proti prelomljeni smreki. Molčala sta. Šele na vrhu je Nina spregovorila:

»O, kako lepo je tu!«
Sedla je na mah pod smreko. Štefan je sedel poleg nje. Molčal je in trgal travo.

Kačji strup je znamenito zdravilo,

ker iz njega izdelujejo zdravilni serum proti kačjemu piklu. Največji zavod za izdelovanje tega seruma se nahaja pri Sao Paulu, glavnem mestu braziljske države Rio di sul. Zavod zala-gajo brazilski farmarji s strupenimi kačami. Vsako leto jih dobi do 10 tisoč. Nedavno je proslavil zavod svojevrstni jubilej, ko je vzel strup že 250 tisoč kač. Operacija kač je silno nevarna. Kači nastavijo kemično čisto skodelico s visokim robom, kamor se takoj zagrije in izpusti nekaj kapljic nevarnega strupa. Nato jo pustijo več tednov na posebnem vrtu in ponovijo operacijo vsaki dvajseti dan. Ko so živali razstrupljene, jim odvzamejo kri iz iz nje pripravijo drug

odrezala levo roko. Nezvestnega so odpeljali v ljubljansko bolnišnico.

Huda železniška nesreča na Romunskem. V bližini železniške postaje Ploesti sta trčila 25. januarja zjutraj radi napačno postavljenih kretnic tovorni in vlak petrolejske družbe Astra Romana. 25 vagonov je skočilo s tira. Petrolejski vlak je bil v hipu v plamenu. Nesreča je med železničarji zahtevala štiri žrtve, sodijo pa, da je pod razvalinami nekaterih razbitih vagonov še več ubitih železničarjev. Pet hujše ranjenih železničarjev so prepeljali v bolnišnico v Ploestiju.

Razne požarne nesreče. Posestniku Antonu Hajdniku iz Leskovca pri Pragerskem je uničil podtaknjen ogenj 35.000 din vredno gospodarsko poslopje. V vasi Hrib v župniji Moravce na Kranjskem je zgorel na večer hlev z obširnimi gospodarskim poslopjem, v katerem je bilo shranjene precej krme. Zgorela je tudi slamoreznica, občinska čistilnica in še mnogo drugega kmetijskega orodja. Pogorelec je zelo oškodovan, a je bil le malenkostno zavarovan. — Vagon slame in sena je uničil ogenj v senenem skladišču v vojašnici na Tržaški cesti v Mariboru. Ogenj je nastal, ker so v bližini s slamo in senom napolnjene lesene barake zanteli otroci ogenj in je zanesel veter iskre v skladišče. Gasilci so obvarovali sosednje barake. Škoda znaša 10.000 din.

Razne novice

Obmejni Remšnik dobil telefon. Remšnik na Radlu ob severni meji je dobil zadnjo nedeljo za svojo pomožno pošto telefon.

Novo znamenje miru po amerškem vzorcu. Letos bo v Njujorku svetovna razstava. Na razstavi bo posvečen poseben oddelek miru. Doslej je veljalo kot znamenje miru golob z oljčno vejico v kljunu. Na njujorški razstavi bo predstavljal mir dežnik angleškega ministrskega predsednika Chamberlaina, ki spremlja predsednika an-

gleške vlade na njegovih potovanjih po Evropi in je postal obče znan izza konference štirih v Münchenu, na kateri so radi odstranitve vojne nevarnosti razkosali Češko-Slovaško. Chamberlainov dežnik bodo izklesali v marmor in ga postavili na mesto, katero bi moral zavzemati mirovni golob.

Nad en milijon smrtnih žrtev. Španska državljanska vojna je zahtevala od 18. julija 1936 do danes nad en milijon smrtnih žrtev.

V Ameriki imajo 40 stopinj mraza. V ameriških Združenih državah ob Atlantskem oceanu pritiska tako hud mraz, da kaže toplomer 40 stopinj pod ničlo. Reka Hudson je zamrznila in je plovba po njej nemogoča.

Bivši nemški cesar 80 letnik. Bivši nemški cesar Viljem II. je dočkal 27. januarja v svojem razkošnem in prostranem gradu Doorn na Holandskem pri duševni čilosti in krepkem zdravju 80 let. Izgnanemu cesarju, ki je še vedno najbogatejši posestnik v Nemčiji, je na razpolago 35 slug. Dnevno prečita 12 časopisov in pazno zasleduje po zemljevidih vojno v Španiji in na Kitajskem. O političnih razmerah govori malokdaj z izgovorom, da je nehalo zanj politično življenje, ko se je odrekel nemškemu prestolu 9. novembra 1918 in pribežal na Holandsko.

Veliko obetajoča napoved angleškega polkovnika. Polkovnik Hansen, poveljnik drugega angleškega polka v Lincolnu, je govoril v minulem tednu članom angleške legije. Legiji so bivši angleški bojevniki, kateri uživajo obče spoštovanje v domovini ter svetu in so bili določeni, da bi naj bili lansko leto vzdrževali red in mir v suetskem ozemlju, katerega je morala Češko-Slovaška odstopiti Nemčiji. Polkovnik Hansen je dokazoval v svojem govoru, da pride do res velikih vojn le vsakih sto let, kar jasno dokazuje zgodovina. Polkovnikove preroške besede se glasijo: »Do velikih vojn je prišlo vedno šele potem, ko so pomrli tisti ljudje, ki so se borili v prejšnji

veliki vojni, in njihovi otroci. Tisti, ki so se borili v svetovni vojni, so še živi. Njihovi otroci še niso dorasli, kaj šele, da bi bili pomrli. Za novo veliko vojno je treba človeškega rodu, ki nič ne ve, kaj je vojna.« Govornik je dalje poudarjal potrebo, da se morajo bivši bojevniki vseh držav združiti, da bodo brzdali mlade, neodgovorne rodove. Ti rodovi ne vedo, kaj je vojna in zaradi tega si ne smejo želeči »ta vrste razvedrila«. Vojna ni razvedrilo ali pustolovščina, marveč morija in zločin predvsem nad tistimi, ki se ne morejo braniti.

Naše čitatelje opozarjamo na današnji oglas tovarne čevljev »Peko«.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 964

V zastarelih primerih zapeke, združenih z zlato žilo in otokom jeter, je pravi blagoslov naravna »Franz-Josefova« grenka voda, zaužita tudi v malih množinah. »Franz-Josefova« voda mlo deluje in zanesljivo odvarja, pa se poleg tega tudi po daljši porabi skoraj nikdar ne izkaže neučinkovito. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.) 1138

Obžalovanja vredni slučaji

Kakršno življenje — taka smrt. V bolnišnici mariborske moške kaznilnice je umrl 57 letni kaznjenec Tomaž Zorjan, doma iz Šalovcev pri Središču. Že kot 19 letnik je bil v Celju obsojen na šest tednov ječe. Leta 1916 mu je zaradi pobege od vojakov prisodilo vojaško sodišče v Trstu osem let ječe. Naslednje leto so ga pomilostili, a je prejel kmalu po pomilostitvi isto kazen. Zadnjo kazen štiri leta mu je odmerilo mariborsko okrajno sodišče radi tatvin. V vsem je bil Zorjan 25 krat obsojen na 44 let in 19 dni. Na njem se je žalibog uresničil pregovor: Kakršno življenje — taka smrt.

Okrađen oskrbnik. Juriju Stiglicu, oskrbniku pri Zg. Sv. Kungoti ob severni meji, je zginilo 1399 din, katere je imel zaklenjene v ročni blagajni v svoji sobi. Povpraševanje orožnikov pri sosedih je do-

zdravilni serum. Proti vsakemu piku strupene kače je potrebno takojšnje cepljenje. Če vorizgavajo pravočasno, je vsaka nevarnost še tako strupene kače izključena. Zavod je statistično izračunal, da se na ta način reši vsako leto okrog 50.000 ljudi.

Kruh, kava, pivo...

Največ kruha pojedó Francozi, kjer so izračunali, da pride na osebo na leto 223 kg kruha. V drugih deželah pride komaj 80 kg kruha na glavo vsake leto. Največ kave popijejo v Ameriki, kjer pride na osebo nad 5 kg kave letno. Največ piva popijejo Angleži, namreč 65 litrov na glavo. Pri Nemcih pride na glavo vsako leto povprečno 58 litrov piva.

»Na kaj mislite?« je vprašala Nina.

»Na vas.«

»Kajne, na to, da sem neumna, ker sem šla v tem času z vami sama na sprehod, dasi vas ne poznam. Ali je tako?«

»Morda! Zakaj ne? Ali ste vi morda boljši ko druge?«

»Ali vam je kdo kaj povedal o meni?«

»Ne.«

»Iz česa torej sklepate, da bi me mogli z lahkoto dobiti? Morda mislite, da sem ena tistih, ki se prvi hip obesijo moškimi za vrat?«

Štefan je hotel ostati dosleden svojemu prejšnjemu sklepu. Hladno je odgovoril:

»Morda še slabša. Prej sem mislil, da ste vi dobra deklica, ki spozna, kdo jo smatra samo za lahko pridobljiv plen in kdo se vam z resnim, poštenim namenom približa. Toda sedaj vidim, da vam je samo za to, da imate človeka za norca. Poljubite ga, in sicer samo zato, da bi se mu potem smejali in svojim prijateljicam pripovedovali, kakega norca ste našli. Toda povem vam, da mene ne boste imeli za norca. Prav imate, nisem vas poznal. Ne pozna se. In ne bi vas še enkrat poljubil, četudi bi vi bili edino deklo v Ameriki.«

Nina je otrpelo poslušala. Spočetka je mislila, da se fant šali, a nazadnje je uvidela, da je resno mislil. Naglo je vstala, stisnila pesti in divje zakričala:

»Sovražim vas! Niti pogledati vas nočem!«

Jeza ji je dala še večji čar. Štefan je hrepenel po njej. A ni hotel prvi popustiti. Vstal je in hladno dejal:

»Pojdite! Domov vas bom spremil.«

Nina je cepetala z nogami in stiskala pesti.

»Ne boste me spremljali niti domov niti drugam. Vi ste norec! Pojdite, kamor hočete. Sama bom šla domov.«

»Dobro!« je na videz mirno odvrnil Štefan in šel brez slovesa.

»Poznam nekoga, ki bi bil pripravljen vas ubiti radi tega!« je zasikala za njim Nina.

Štefan se je zasmel.

»Če se bojite zanj, mu povejte, naj ostane doma in pazi nase!«

Za hip je obstal in čakal, da se bo Nina zasmejala in izjavila, da je vse bilo samo šala. Dekle je molčalo. Štefanu se je zdelo, da ga kar prebadajo njeni jezni pogledi. Naglo je odšel.

»K vragu s tem dekletom!« je zagodel jezno.

Hitel je proti domu. Pred hišo je obstal. Kuhinjsko okno je bilo razsvetljeno. Razmišljal je, ali bi šel domov, ali bi se še nekaj časa sprehajal. Spomnil se je, da bi bilo dobro, če bi nekaj pil. Zavil je proti točilnici Kazimira Pavloniša.

Točilnica je bila tesna in polna dima. Štefan je prvi hip mislil, da se bo zadušil. Polagoma pa se je privadil. Stopil je k pultu in naročil kozarec močnega žganja.

(Dalje prihodnjic)